

dosarul nr.3ra-1533/18

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (D. Croitor)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Derevlenco Pavel, reprezentat de avocatul Mihalache Iurie,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Derevlenco Pavel împotriva Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni cu privire la obligarea Primarului comunei și specialistului pentru reglementarea proprietății funciare al Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni de a semna și aproba actul de stabilire a hotarelor, actul de constatare, schema de stabilire, planul geometric, și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Derevlenco Pavel și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni,

c o n s t a t ă:

La 18 decembrie 2017, Derevlenco Pavel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni cu privire la obligarea Primarului comunei și specialistului pentru reglementarea proprietății funciare al Primăriei Micăuți, r-nul Strășeni de a semna și aproba actul de stabilire a hotarelor, actul de constatare, schema de stabilire, planul geometric și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la 29 aprilie 2011, a cumpărat un teren aflat în extravilanul comunei Micăuți în mărime de 0,8094 ha, înregistrat sub numărul cadastral XXXXX.

În opinia reclamantului, terenul procurat are atribuit un număr cadastral greșit, deoarece indică o suprafață de teren care se află în interiorul pădurii.

În scopul corectării pe cale amiabilă a greșelii depistate, Derevlenco Pavel a depus mai multe cereri.

Astfel, în temeiul cererii nr. 8001/17/573 din 12 ianuarie 2017, depusă la OCT Strășeni, a fost formată o comisie care în urma măsurărilor terenului, a întocmit actul de stabilire a hotarelor sectorului de teren în scopul elaborării planului geometric din 19 ianuarie 2017, actul de constatare pe teren (la modificarea hotarului

terenului) din 19 ianuarie 2017, schema de stabilire a hotarului sectorului de teren și planul geometric al bunului imobil.

În rezultatul cercetărilor respective, în actul de constatare s-a stabilit că planul bunului imobil înregistrat sub numărul cadastral XXXXX, elaborat în perioada anilor 1990, a fost întocmit cu erori. Comisia a stabilit că la lucrările cadastrale de elaborare, nu s-a întocmit actul de stabilire a hotarelor, nu a fost efectuată racordarea măsurărilor la rețeaua geodezică, nu se cunoaște precizia determinării punctelor de hotar. S-a mai stabilit că planul cadastral nu corespunde cu amplasarea reală a terenurilor. De asemenea, s-a constatat că necorespunderea planului cadastral cu amplasarea sectoarelor de teren se datorează greșelilor/modalităților de elaborare în alt sistem de coordonate a planului geometric.

A notat reclamantul că, drept soluție s-a propus ca numărul cadastral XXXXX să fie schimbat în număr permanent XXXXX și planul cadastral și/sau geometric existent să fie modificat/actualizat.

La 10 februarie 2017, reclamantul a depus cerere în adresa Primarului com. Micăuți, r-nul Strășeni prin care a solicitat să fie semnate actul de constatare pe teren și planul geometric al bunului imobil menționat, însă, prin decizia nr. 2/10 din 29 martie 2017 a Consiliului comunei Micăuți, reclamantului i s-a propus de a invita specialiștii OCT Strășeni, reprezentantul ÎS „Moldsilva”, comisia funciară, specialistul pentru reglementarea regimului proprietății funciare a Primăriei comunei Micăuți, pentru a stabili cu exactitate hotarele terenului respectiv.

La 06 noiembrie 2017, reclamantul a depus cerere către Primarul comunei Micăuți și Voloșciuc Nicolae, inginer cadastral, specialist pentru reglementarea regimului proprietății funciare al Primăriei comunei Micăuți, prin care a solicitat semnarea actului de stabilire a hotarelor sectorului de teren în scopul elaborării planului geometric din 19 ianuarie 2017, a actului de constatare pe teren (la modificarea hotarului terenului) din 19 ianuarie 2017, a schemei de stabilire a hotarului sectorului de teren și a planului geometric al bunului imobil.

Prin răspunsul Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni nr. 282 din 04 decembrie 2017, i s-a comunicat că semnarea actelor sus-menționate nu ține de competența Primăriei.

În opinia reclamantului, răspunsul pârâtei nr. 282 din 04 decembrie 2017 este neîntemeiat.

Astfel, a solicitat reclamantul obligarea Primarului comunei Micăuți, r-nul Strășeni și specialistului pentru reglementarea regimului proprietății funciare al Primăriei,- de a semna actul de stabilire a hotarelor sectorului de teren în scopul elaborării planului geometric din 19 ianuarie 2017, actul de constatare pe teren (la modificarea hotarului terenului) din 19 ianuarie 2017, schema de stabilire a hotarului sectorului de teren, planul geometric al bunului imobil, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Derevlenco Pavel s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Derevlenco Pavel și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 14 septembrie 2018, Derevlenco Pavel, reprezentat de avocatul Mihalache Iurie a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă să fie admisă integral.

În susținerea recursului declarat, recurentul a menționat că instanțele judecătorești au interpretat eronat normele de drept material, au aplicat greșit normele de drept procesual și nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanțelor vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La fel, recurentul a reiterat argumentele expuse în susținerea cererii de chemare în judecată și în cererea de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces în data de 17 iulie 2018 (f.d. 106). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 14 septembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Derevlenco Pavel, reprezentat de avocatul Mihalache Iurie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Derevlenco Pavel împotriva Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni cu privire la obligarea primarului comunei și specialistului pentru reglementarea proprietății funciare al Primăriei comunei Micăuți, r-nul Strășeni de a semna și aproba actul de stabilire a hotarelor, actul de constatare, schema de stabilire, planul geometric, și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan